

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

AD LECTOREM.

X Augustissima illa Monacensi Bibliotheca Serenissimi Principis Bauariae habui codicem m. s. in quo Libri quatuor gestorum Caroli Magni, nullius auctoris nomine apposito. Primus, purus putus Eginhardus est. Secundus, Annales (nec tamen integri) qui cum alias editi, tum a luto Reubero, sub titulo eiusdem Astronomi, Ludouici Regis domestici. Reliqui duo postremi, quod mihi constet, lucem adhuc non affexere: neq; satis constituo ea digni: et si in eam partem inclino, & mecum Nobilis & Amplissima Vesperus, ut existimemus. Auctor antiquus certe est, Monachus S. Galli, uti quibusdam locis ipse ostendit, lib. 1. c. 32. & 36. Scriptis ipsis Caroli iussu ad Carolum Crassum Imp. filium Ludouici Regis Germaniae, nepotem Ludouici Pij, pronepotem Caroli Magni: quod ex lib. 1. c. 20. 32. lib. 2. cap. 14. 15. 25. 26. 28. colligo. Eodemque 15. capite Abbatus olim Hart. meminit, tunc temporis inclusi. Summus lib. 5. cap. 5. Hartmutum anno 872. siue 883. siue sequenti regnasse scribit. Stilus licet humilis & abiectus & historia ipsa non nunquam fabulis aspersa sit, tamen ea insunt, que memoriam omnis posteritatis merentur. Pithoeus quidem dignum censuit, ex quo fragmentum Legibus Karolinis inter omissas sub finem assueret. Idemque Illustrissimus Baronius & doctissimus Iacobus Gretserus tom. 1. lib. 2. de Cruce cap. 52. citaret. Lib. 1. cap. 8. auctor Gallum vocat Dominum suum. cap. 11. & 36. se Teutonicum esse ostendit. Et lib. 2. cap. 16. promittit se plura de Carolo M. scripturum: quod an praefiterit, nebul incomptum est. lib. 2. cap. 26. testatur se iam senio grauem & dentulum hos libros scriptisse.

SANGAL-

CAN
J J
27
Z 1
Z 4